

[Mølgaard]

skulle tage kontakt med de forskellige lytterorganisationer og høre, om de føler, at det er en tilfredsstillende grad af indflydelse, de har i øjeblikket. Jeg tør garantere for, at såvel Kristelig Lytter- & Fjernseerforening som Arbejdernes Radio- & Fjernsynsforbund og ALS, og hvad vi i øvrigt har af lytterorganisationer, samstemmende vil sige, at nok har de en smule indflydelse, men de har for lidt indflydelse under det nuværende system.

Det er rigtigt, at vi forsøger at komme politiseringen til livs. Jeg vil i den forbindelse understrege, at det er den partipolitiske styring, vi vil til livs, for en radiopolitisering vil der jo under ethvert system blive tale om, og det er da også kun en rimelig ting. Det er den partipolitiske direkte styring, vi gerne vil til livs. Jeg er ganske enig med hr. Søren Hansen, når han konstaterer, at det kommer vi ikke med sikkerhed til livs via dette forslag. Det er ganske korrekt, for også andre end folketingsmedlemmer kan jo handle som marionetter for partipolitiske grupperinger. Men jeg mener, at vi når et skridt i retning af mindre partipolitisk styring af Danmarks Radio som medium via vort forslag.

Jeg vil i øvrigt gerne understrege, at når vi taler om partipolitisk styring af Danmarks Radio, så er det noget, der nu om stunder har en realitet i sig. Det har navnlig en realitet i sig, hvis vi går tilbage i historien og kigger på tidligere radioloves radiatoråd. Da forekom der under fuld diskretion for lukkede døre gang på gang studehandler imellem de partier, der udpegede repræsentanter. Nu er der kommet flere politiske grupperinger i radiatorådet, og der er kommet betydelig større åbenhed om, hvad der sker i radiatorådet. Alt det har været medvirkende til, at den meget massive styring ikke er nær så let at gennemføre under det nuværende system, som den har været under tidligere radiolove. Hvad der i sin tid foregik i gedulghed på afdøde Peder Nørregaards rådsformandskontor med studehandler imellem partierne om fordeling af embeder, programmer og adgang til mikrofonen imellem partierne, er en grusom ting at tænke på.

Det er rigtigt, at under dette system kan man forestille sig, at den ene og den anden og den tredje gruppering stiller op til et radiatorådvalg og måske får indflydelse i radiatorådet. Man kan sågar forestille sig, at der kan blive indvalgt grupper, der måtte være

uenige med socialdemokratiet i et og andet. Men det er jo også situationen i dag, og det er vel egentlig ikke så galt endda.

Hr. Øllgaard troede ikke, at dette forslag præcis var, hvad der var brug for. Det må jeg selvfølgelig beklage, men jeg vil meget gerne have en specifikation af, hvad det egentlig er, der for alvor er galt i dette forslag. Hr. Øllgaard mente, at det ville skabe for vide rammer med denne fuldstændige dispositionsfrihed for radiatorådet, idet det kunne indebære konflikter i forhold til folketinget og finansudvalget. Jeg må sige, at det kan meget vel tænkes, men det ville måske ikke være så uønskeligt endda. Det er ikke rimeligt, at finansudvalg og folketing og regering overhovedet skal have nogen direkte indflydelse på radiopolitikken.

Hr. Flemming Jensen mente, at det var helt rigtigt, når vi fastslog, at finansieringsgrundlaget skulle være licensbetaling, men pegede også på reklamefinansiering. Det er også noget, som dette forslag lægger op til at lytterne og seerne ved direkte valg eller det direkte valgte radiatoråd må bestemme helt og fuldt.

Hr. Flemming Jensen mente, at det var betænkeligt med det monopol, vi har på området, og ville gerne iværksætte en monopolbekæmpelsespolitik. Det er et synspunkt, som jeg synes er interessant og godt og nyttigt. Jeg ville ønske, at denne konservative politik kunne blive fulgt op på andre samfundsområder, sådan at man konsekvent ville vende sig mod monopoler. Men til en vis grad er der jo ikke teknisk mulighed for at lave den helt fantastisk frie konkurrence i æteren, alene på grund af mangelen på frekvenser.

Hr. Poulsgaard fandt ikke meget positivt i dette forslag. Han mente, at det ville cementere en socialistisk radio. Det er vi dybtgående uenige om. Jeg mener ikke, at det overhovedet er et forslag om en socialistisk radio, og jeg vil i øvrigt sige, at den radio, vi har i øjeblikket, såmænd heller ikke er socialistisk. Men der kan være grund nok til at diskutere et og andet omkring den nuværende radios, Danmarks Radios, funktion.

At der udviklede sig et vist hundeslagsmål mellem venstre og fremskridtspartiet med hensyn til dette forslag og med hensyn til, hvornår der havde været flertal for hvad, skal jeg blande mig uden om.